

———— Boda Edit

NYOMOLVASÁS

Száz éve elment itt egy csiga.
Ezer éve épp itt dalolt valaki.
Tízezer éve eleredt itt az eső.
Emlékszik-e ránk, ami volt?

CÍM NÉLKÜL

A völgy zakatoló szíve körül
ott várt a szálkaira hullott erdő.
Mire beléptem volna, elfújta a sötét.

NEM LETTEM BÖLCSEBB

Útszéli göncök között kutattalak.
Elveszítettél, sírtam, mint a vakond.
Van itt egy domb, és ház is rajta,
emeletén vesztőhely.
Mielőtt társaimmal felvezetnek,
szánkba édességet, hóvirágot tömnek.
Mindent kiköpök. Nincs anyatej.

TAVASZI LÉGY

84

Láttál-e már fénytől könnyező legyet?
Hátat fordít a napnak, jobb válla megremeg.

Egész testében ott van még a fagy.
Így ül az esővízzel telt tulipánlevelek
kelyhének peremén. Mindjárt inni fog.

SZŐLŐ

Szőlőként újjászületni, végig egy helyben maradni.
Tavalyi gallyak tégelyébe csöpög a venyige tavaszi nedve.
Hogyan is lesz ez? Még csak töröm, nem anyanyelvem az anyag.

ÁLOM AKANTUSZVETÉS ELŐTT

Megérkezik a délután,
árnyéka oldalgó kutya.
Éjjel jön. E táj négy fala
közé szorult sötétségben
kiforduló aranyalma,
a kétség néha bele-beleharap.
Remegő veréb lapul
az eresz alatti gerendához.
Tojásából kiszabadult a nap.

MORAJLIK A TENGER

Fáradt boglárkaszirmok ingadoznak,
csillagtücskök zenéje hull a tomporukra.
A mi tengerünk kutakban morajlik.
Ne engedj, ha indulni akarnék.

MÁTÓL FOGVA

Megfogta kezem. A térképhez vezettem:
százéves akácfa koronája rajzolta égre a domborzatot.
Itt fogunk élni – felfele mutattam.
És szél fúj át az ágaim között.

A GYÖKÉRKEZELÉS LEHETETLEN

Gabonapozdorják bökdösik a szürkületet.
Egyre mélyebbre húz a mofettás idő,
s a szemről lehullott hályog a szívben feloszlik.

Cigaretta mellé kortyolgatni véretem,
saját ütőeredet szűrni át izgalmadban.
Most, bár magadat iszod, csakis engem látsz.

Elszakad a diófától a napsugár, átsuhan
a fodrozódó bodzavirágokon,
mögötte hullócsillagok sűrűje nő.
Glóriát rajzol egy denevér.
Feltépve vár a vályogoltár,
a fehér és sárga fal bal felső sarkába egy négylyukú,
fekete műanyag virágedényt mélyesztett valaki.
Alkonyatkor megjelenik benne egy sarlós fecske.
Gyökérsámolyom a vályogoltár előtt,
madaram bögyével szemezek,
levegőpihéket fújok lúdbőrző teste köré.
Lecsukódott szemhéjunk egyszerre mozdul.
Álmainkat figyel egy favágó,
az úrközi éjben fejszeél hasít.